

ДІЛО

ВІХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринка ч. 10, II. пов.
Конто почт. шлян. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає
мас від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Частіше 14-00 „
Щорічно 20-00 „
Річно 45-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Закар-
патті, Галичині, Буковині 25 фр. фр.,
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Залив адреса 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Чи може слідами Волині?

Припинення діяльності філій „Просвіти“ в Скалаті, Грималові і Боршевці. — Ревізія по читаль-
нях „Просвіти“. — „Кобзар“ Шевченка і шкільні підручники на індексі. — Інтервенція у терно-
пільського воєводи і його успокоююча заява.

Тернопіль, 27. червня 1932.

На йшньому місці в випишньому „Діло“ аналі-
зують читачі документи, які у нас у Галичині до-
сі не були частю повсю. Мова там про припи-
нення діяльності аж трьох філій „Просвіти“ в
прикордонних повітах, що займають більше як
половину ліній Збруча.

В наведених документах подані причини
цього розпорядження польської політичної ад-
міністрації. Видано його без сумніву згідно з
відповідною інструкцією вишайу безпеки терно-
пільського воєводського уряду, на що вказує то
саме число у всіх трьох випадках Пр. В. 52.
Отже треба прийняти, що цілу акцію започатко-
вано згорі і що її переводиться по задалегідь
обдуманим плані.

Проти повисших оречень вислано відклики,
які має вирішити тернопільське воєводство.

Як виходить зі змісту документів, діяль-
ність філій у Скалаті і Грималові припинило
скалатське староство даякого, було би ті обі
філії підтримували совідомо конспіраційно-
пропагандистську працю чи то поодиноких членів,
чи то студентської секції, зорганізованої при фі-
лії „Просвіти“ в Скалаті, як це вказали дохо-
дження, перевезені в доказовому поступованні.
Ішими словами, скалатське староство закинуло
членам вишайу філій „Просвіти“ у Скалаті і
Грималові ні більше, ні менше тільки те, що є
обмеже постановами і санкцією § 59, і § 59, ав-
стрійського кримінального закону — себто злочин го-
ловної зради. Однак не вважаючи на такий тяж-
кий заміт, староство у Скалаті та органи дер-
жавної поліції, не перевели ніяких доходжень
проти членів обох згаданих вишайу і не внесли
проти них до тернопільської прокуратури ніяко-
го кримінального доносення. Це сталося, очевидно тому,
що повисший заміт не співпадає на ніяких фак-
тах, отже матеріально є новим неспівпадінням.

З яким посилом і неувагою видало скалатсь-
ке староство оба свої оречення з тої самої дати
і до того самого числа (6. червня 1932. до ч. В.
52. — сигнатура вишайу безпеки (В) тернопіль-
ського воєводства), — вказує те, що не завадало
собі труду провірити хоч би назву — фірму тих
обох освітніх товариств, діяльність яких припи-
няло одним почерком пера. Статутом назва
звучить: „Філія „Просвіти“ в...“, а староство в
Скалаті визнає обі філії „Філіями читальні-
ми „Просвіти“ в...“, хоч товариства з такою назвою
у нас взагалі нема, бо існують як окремі то-
вариства згідно зі статутами Т-ва „Просвіти“ тільки
тільки „Просвіти“ як лісові освітні організа-
ції першого ступня, що не мають права заклада-
ти окремих філій. Зате філії „Просвіти“ існують
як набуваюча наз читальнями „Просвіти“
для скріплення, координування і контролю-
вання їхньої діяльності.

Обі систематичні філії вели свою статутувану пра-
цю тільки в рамках статутів і обов'язуючих за-
конод. не переступаючи границь ні одних ні дру-
гих. В останньому році турток студентів вишайу
вони, замешкавши на терені скалатського повіту,
що є членами матрічного товариства „Просвіти“, і
тим самим і членами філії „Просвіти“ в Скалаті
Грималові кілька відчитів (те все передба-
чено і дозволене статутами) на науково-популярні
і тих, амбіційна з обсягу української історії,
для членів даної читальні. Зміст тих відчитів не
має жодного пропагандистського характеру і тенде-
нції і не було в них нічого кримінального в розумінні
кримінального закону. Навілішим доказом цього є та
обставина, що вельми часто чути на все, що
філія адалака пахне конспірацією або проти-
державністю, польська поліція не знайшла досі
ніякої притоки до кримінального доносення проти пре-
дставителів.

Автор обох згаданих рішень скалатського
староства не заважав собі навіть невеличкого тру-
ду заглянути до відомого збірника адміністра-
ційних законів і розпоряджень Північного, которо-
го примірник чийся пахне знаходиться у підруч-

ній бібліотеці староства. В коментарі до § 24.
австрійського закону про товариства з 15. листо-
пада 1867. В. з. д. ч. 134 наведено там пленарне
оречення Найвишнього Судового і Касаційного
Трибуналу у Відні з 29. грудня 1891. до числа
15.289, котре каже: „Передбачене в § 24. зак. про
товариства з 15. XI. 1867. В. з. д. ч. 134 переступ-
лення означеного статутами обсягу діяльності
мусить піти на рахунок товариства, отже тих
органів, через які ділає товариство як таке.
Протидержка статутам повелінка поодиноких
членів товариства (або його груп) сама для себе
не вистарчає“.

Як бачимо, в обох згаданих рішеннях ска-
латське староство не наведено ні одного факту
протистатутової чи протизаконної діяльності
вишайу філій у Скалаті і Грималові навіть при
згадці про студентську секцію. Не наведено іх
тому, бо таких фактів взагалі не було, а тим са-
мим згаданих рішення не мають за собою законної
стітності.

Делку, принаймні зовнішню, мотивацію
має рішення староства у Боршевці. Припинення
діяльності тамтешньої філії „Просвіти“ мотиву-
ється тим, що філія мала у своїй бібліотеці і
колекціювала (себто визначала) книжки з кому-

Др. мед. Ольга Чайковська-Ляхова

дентист-стоматолог

ординує від 10. червня п. р.

при вул. ВИШНЕВЕЦЬКИХ Ч. 8. Тел. 107-60
одна трамваева зупинка вище техніки.

ністичним і протидержавним змістом і наводять
наголови тих книжок. Тут зазначають, що — як
мені відомо, на терені боршівської філії „Про-
світи“ відбулися поліційні ревізії за книжками
у бібліотеках читальні „Просвіти“ в Боршевці,
Верхнявцях, Волківцях, Жилинцях, Лаві-
нцях і в Слобідці Мушкетівській та у всіх осіб, які
визначили книжки у філії „Просвіти“ в Боршевці
і мали їх у себе. У філії skonфісковано як забороне-
ні 37 книжок і кінофільм апарат з лінзами
Pathe Baby з фільмом „В колиці християнства“.
Між skonфіскованими як забороненими книжками
є Ол. Барвінського „Огляд укр. руської літе-
ратури“ (учать з нього в публичних школах в
Польщі), Кобзар — видання д-ра Вол. Сімонича,
М. Костомарова „Дві руські народності“, І.
Франка „Лис Микита“, (всі три книжки є у
шкільних бібліотеках і є обов'язковою шкільною
лектурою). Інші книжки купила філія у кни-
гарнях, не знаючи, що деякі з них опісля skon-
фісковано, отже тут вишайу філії не несе ніякої
суб'єктивної вини. Так як данішого дозволитого
головства д-ра Андрія Лукева у філії, як і за те-
перішнього д-ра Миколи Томковича вишайу філії
складалася з людей далеких від якоїнебудь тини
комунізму, що в додатку не вели ніякої проти-
державної акції.

Те саме треба сказати і про вишайу читаль-
не, де також передбачено skonфіскації вишайу забороне-
них книжок. І так у читальні в Боршевці skon-
фісковано як заборонені 42 книжки, між ними
Володана Ленського „Начарі історії укр. літерату-
ри“ (в кожній шкільній бібліотеці, як підруч-
ник), д-ра Вол. Коцюбовського „Література га-
лицько-руська“ з 1894. М. Грушевського „Етно-
графічний Збірник“, І. Франка „Про життя і
діяльність Ол. Кониського“, всі „Залиски наук.
Т-ва ім. Шевченка“ і т. д. У Волківцях skon-
фісковано як заборонені 32 книжки, між ними
„Нові польські закони“, відому співнику посу:
„Дал серцю волю, заведе в неволю“ і „Кобзаря“.
В Лавініях skonфісковано 34 книжки, між ними
календарі львівської „Просвіти“ за роки 1926.
1927. і 1929, цензурний часопис Сокола-Ватика
„Вісті з Запорожжя“, знаму стрілецьку сатиру на
покійного стрілецького старшину Івана Цярку
п. загос. „Життя і подвиги Івана Скоропада“ (в

ЩО ВОЛЕТЕ?

Чи заплатити кілька золотих премій за обезпе-
чення Вашого мешкання від крадіжки і з вломом у
ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

чи втратити кілька, а може і кільканаять тисяч
золотих у тій випадку, якщо вломники обікра-
ли би Ваше мешкання?

очах поліції страшенно небезпечна і протиде-
жана річ! Так було і по інших читальнях Бор-
шівщини. Поліційні ревізії відбулися в цілому ра-
ді читальні „Просвіти“ в районах філій скалат-
ської, грималівської і тернопільської (Городища
і Заболоття), звідки покищо не маю подрібних ви-
кажі. Характеристичне, що *всюди skonфісковано*
„Кобзаря“ Т. Шевченка — і то передовсім — ті
всі книжки (цензури) і бібліотеки української
історії, географії, етнографії і літератури, навіть
такі, з яких учать по школах в Польщі, або які
є у шкільних бібліотеках. Skonфісковано також
всі книжки, що відносяться до спорту, пласту, або соціальної чи дугової ор-
ганізації.

В Польщі skonфісковують щоденно різні
книжки і друки. Skonфіскують також часто ви-
дання старі, передовні, що цензурно вишайу
в Галичині і які ще нині масово є у
бібліотеках товариств і у приватних людей, що
не знають нічого про skonфіскації. Skonфіскують
різні органи, поліція, староства, прокуратура,
сули, міністерство внутрішніх справ та міністер-
ство почт і телеграфів. Skonфіскації оголошують-
ся в „Моніторі Польському“, або в різних длян-
ках урядових установ. У цьому великому хаосі
автентичному смертничкові голі визнаються. Окремі
урядові публікації заборонених книжок і дру-
ків нема. Вишайу тільки у Вишайу в 1930. поль-
ська приватна публікація накладом вид. „Куль-
тура“, мабуть несправно. На її основі публікала
„Просвіта“ у Львові адалака тектографованій
список українських заборонених книжок і розі-
слала філіям у краю, щоби ней список поклали
даліше до відомо читальням. Вони його тепер в
правила придержуються. І з цього боку для дер-
жави не гроить напевне ніяка небезпека.

В суботу, 25. червня п. р. озерав я з Го-
ловного Вишайу „Просвіти“ письменно доруче-
ня інтервеніувати у поліційній справі у тернопіль-
ського воєводи. Це доручення я деталію виконав
і тож дия пішов я у товаристві пос. д-ра Ла-
динки до воєводи п. Мошинського. На вступі пред-
ложив я йому відпис згаданих рішень, які він
уважно прочитав, кажучи, що про них довід-
ується щойно від мене. Зі списку skonфіскованих
поліцією книжок, які мав я тоді на руках, позав
— також до його відомо, що деякі skonфісковано
як заборонені „Кобзаря“ Т. Шевченка і різні
книжки, з яких учать навіть у школах в Поль-
щі і які є у шкільних бібліотеках. Що-
до засистованих філій у Скалаті і Грималові,
звернув я увагу воєводи п. Мошинського на ціл-
ковиту неспівпадінність заміту їхньої конспіраційно-
протидержавної діяльності і що на не не позано
ні одного факту. Вкінці просив я, щоби воєвода,
з огляду на дуже велику вагу справи, сам осо-
бисто прочитав оголошені відклики і полагав
їх позитивно, привертаючи назад діяльність за-
систованих філій.

На повисшу тему була довша розмова зі
мною і з послом д-ром Лаликом. П. Мошинський
заявив, що не ставиться вороже до просвітня-
ської праці і не хоче робити її переспои, а на-
вільш, що більше, бажає йти їй на руку. Конкрет-
ну справу сам розсудити і буде старатися позити-
тивно її полагити. Жалувався, що в нейтралі-
„Просвіти“ не має особистих замітків, і що на во-
го думку, було би бажаним, щоби приймали
„Просвіти“ установила свою делегатуру в Тер-
нополі, котра полагити бач би бачу адміністра-
ційній справі, алямі з діяльності „Про-
світи“ на терені тернопільського воєводства.

На цьому скінчилася наша розмова, а що я
ділі вишайу аї сїа п. Мошинського, покаже на-
дала майбутність.

Пос. д-р Степан Баран.

Жидівські кольонії на Україні.

Жиди розсіваються по світі. — Російський закон про хліборобство. — Хліборобство — нежидівське діло.

По страті самостійної державності в Палестині в житті жидівського народу почалася доба більш ніж тисячолітніх мандрівок по різних країнах. Розсіяння і ритуал відкинули жидівство від хліборобства, основним джерелом прожитку стає посередництво всіх родів: торгова і особливо торгова грішми.

Витиснене зі Західної Європи жидівство приходить через Німеччину до Східної; прийшовши у Польщу, жидівство додержується талмуду і поширює свою колонізацію в напрямку південно-східній на українській території. Основним його заняттям, як і на Заході, є посередництво, а серед торгівлі видатне місце займає шинкарство чи корчмарство.

По приєднанню до Росії після розділів Польщі Західного краю, що мав корінну людність українську та білоруську, до уряду стали надходити численні скарги на високі селян жидами-арендарями і шинкарями. Щоби охоронити селян від цього високого російський уряд видає відомий закон „Положення для євреїв“ 1804 р.

Той закон з одного боку забороняв жидам жити на селах, тримати по них аренди та шинки, а з другого, виселяючи до міст, давав право бажаним вернутися від міських занять до праці на землі, засновуючи хліборобські кольонії тощо. Під жидівські кольонії відвели над річкою Інгульцем на Херсонщині, з земель б. запорожських, 24 тис. дес. Кожній родині давали землі вадурно 15 дес. на душу, давали позичку 250 р. на початкове устаткування, звільняли на 10 років від жидівських податків, проголосили хліборобів-жидів вільними від кріпацтва. Оці права і полекші відкривали жидівству широкі перспективи для його аграризації. Та до цієї ініціативи уряду тогочасне жидівство поставилося негативно. Серед жидів панував погляд, що хліборобство — не жидівська справа. Закон 1804 р. загрозив видаленням з сіл до міст понад 60 тис. жидівських родин; з того числа всього 294 родини (1951 душ) відважилося перейти до господарства на землі. Вони у 1807 р. заснували перші чотири жидівські хліборобські кольонії у 50 верстах від м. Берислава. Так на степах України дали почин до нового незвичайного господарського заняття жидів.

Відразу виявилася повна невідповідність жидів до сільського господарства, невміння і нехиті до нього. Жиди стали наймати сусідніх селян для ведення господарства, а ще більше жиди-колоністи, здебільшого з міських ремісників, полишивши у кольоніях свої родини розбрилися по краю, по містах та поміщицьких хуторах, роблячи з сільського господарства якийсь побічний, накинений їм рід заняття. Уряд починає сумніватися, чи з його пляну прищипити жидам хліборобство вийде щонебудь; у 1810 р. припиняє на якийсь час нове переселення жидів до кольоній, „доки не буде випробований їх нахил до хліборобства“. Колоністи

просто признавалися, що вони мали намір ідучи до кольоній, користуючись полекшами, плекати худобу, торгувати нею по ярмарках та обробляти землю наймитами. Вони зовсім не сподівалися, що їх уряд буде самих примушувати працювати на землі.

На перешкоді стали і жидівські традиції. Жидівські жінки ухилялися від участі у польових роботах, навіть від прядла та ткацтва. Їх головні та найдовші свята, усталені в Палестині за відмінних кліматичних умовин, припадали там на доби року вільні від сільсько-господарських робіт, а на українських степах припадали саме на гарячу хліборобську пору, на березень та вересень. Непідготовленість і нехиті до праці на землі, колізії традиції з новим родом заняття — витворили серед жидів-колоністів у 1815 р. масове змагання вирватися з кольонії, покинути „нежидівське заняття“. Це змагання підсилювалося фактом, що уряд знов дозволив жидам жити на селах і торгувати горівкою. Щоб позбавитися навісного хліборобства жиди-колоністи навмисне хотять дати доказ своєї непри-

Передплата за липень зол. 4.

ЗАЛЕГЛА ПРЕНУМЕРАТА ПО СТАРІЙ ЦІНІ
ЦЕ Є ЗОЛ. 5. — МІСЯЧНО.

датности до хліборобства, звертаються за підтримкою до зїзду жидівських кагалів у 1815 р. зі скаргою, що хліборобству перешкоджають довготривалі свята, що через хліборобство молоді не може навчитися Мойсеевої віри, що жид хлібороб тільки на половину жид.

Однак уряд не згодився на ліквідацію своєї ідеї. Указом 1823 р. він знов вертається до передбаченого у 1804 р. виселення жидів із сіл, на цей раз самої Білорусі. Уряд розсортює колоністів, частині дозволяє відійти з кольоній; натомість приймає нових з Білорусі і з 1827 р. забороняє жидам приймати на послуги християн. Це примушувало жидів-колоністів провадити свої господарства власними силами. Другий указ 1827 р. завів у Росії обов'язок військової служби натурою, але щоб привертати жидів до хліборобства, зробили полекшу жидам-колоністам і звільнили їх від рекрутського обов'язку на 50 літ. Так появилася нова спонукка, щоби ставати хліборобом, щоб оминити страшний в той час 25-літньої військової служби. Колонії наповнюються. Під кінець 1837 року є їх 9, а в них 1030 родин чи 6484 душ. Що правда з них займалося хліборобством тільки 1993 души. У кольонії пхали жидів полекші, а не нахил до хліборобства. Лише 7—10 господарств відповідають своїй назві. (Продовження буде).

Проф. О. Мицюк.

3 документів часу.

Додаток до нинішньої вступної статті
Ст. Барана.

I.

Starosta Powiatowy w Skalacie. Nr. B. 52. Skalacie, dnia 6 czerwca 1932.
Do Pana D-ra Arsena Tryhubczaka, przewodniczącego stowarz. Filji Czytelni Proświty w Skalacie.

Na zasadzie §. 25 ust. 2 ustawy o prawie stowarzyszenia się z dnia 15 listopada 1867 Dz. p. p. Nr. 134, zawieszam działalność stowarzyszenia Filji Czytelni Proświty w Skalacie z uwagi na przekroczenie zakresu działalności przez to, że popiera świadomie pracę konspiracyjno-antypaństwową, czy to poszczególnych członków, czy też Sekcji Studenckiej, zorganizowanej przy tamt. Filji, jak to wykazały przeprowadzone dochodzenia w postępowaniu dowodowym.

Od tego orzeczenia wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu, które podać należy w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia. Zarządzenie to jest natychmiast wykonalne.

Starosta Powiatowy R. Bulicz.

II.

Powiatowy Starosta Skalacki. Nr. B. 52. Skalacie, dnia 6 czerwca 1932.
Do Pana D-ra Michała Dobromila, przewodniczącego stowarz. Filji Czytelni Proświty w Grzymałowie.

Na zasadzie § 25 ust. 2 o prawie stowarzyszenia się z dnia 15 listopada 1867 Dz. p. p. Nr. 134 zawieszam działalność stowarzyszenia Czytelni Proświty w Grzymałowie z uwagi na przekroczenie statutem określonego zakresu działalności przez to, że popiera świadomie pracę konspiracyjno-antypaństwową, czy to poszczególnych członków, czy też Sekcji Studenckiej, zorganizowanej przy Filji Czytelni Proświty w Skalacie, jak to wykazały dochodzenia w postępowaniu dowodowym.

Od tego orzeczenia wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu, które podać należy w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia. Zarządzenie to jest natychmiast wykonalne.

Starosta Powiatowy R. Bulicz.

III.

Лист боршівського староства ч. Б. 5202 „Do Zarządu Czytelni „Proświta“ na ręce przewodniczącego dr. Włodzimierza Czyrowskiego w Borszczowie“ — гл. „Діло“ з 28. VI. п. р.

IV.

VI. Kps. 343/32. Postanowienie.

Sąd Grodzki w Borszczowie, dnia 3 czerwca 1932 postanawia zgodnie z wnioskiem Posterunku Policji Państwowej z dnia 2 czerwca 1932 L. 154 (t. j.) 32 zezwolić temuż Posterunkowi na przeprowadzenie rewizji w Czytelni „Proświty“ w Borszczowie. Postanowienie niniejsze traci swoją moc w dniu 15 czerwca 1932. Naczelnik Sądu Grodzkiego Wojtuś. Za zgodność: Sekretarz Sądu Grodzkiego O. VI. Borszczów, dnia 6 czerwca 1932. Chomińska, sekretarka. L. S.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 30. ЧЕРВНЯ 1932.

І ФЕДОРОВИЧ-МАЛИЦЬКА.

3)

Мистецтво і підсвідоме.

Чи село є несвоєчасне? — Мистецька і шоденна краса. — Розумові та стихійні твори.

Ми ствердили факт, що національні почуття і в наслідок їх національна тематика є так само стихійно та психологічно оправдані, як інші „стихійні“ пориви.

Але йду ще далі. Не йде про перечення інших ані про те, щоб переперти власний погляд, тільки про докозання правди.

„Психологічне оправдання“ якоїсь-там тематики ще не виправдує її артистично. Мистецтво психологічний прояв, але кожний психологічний прояв ще не є мистецтвом. Отже і національна тематика шойно тоді артистично виправдана, коли вона виступає у формі артистично бездоганих творів. (Як приклад модерного малюнку з рідною тематикою може служити прегарна „Родина“ Ф. Кричевського, репродукція якої знаходиться на стор. 23 першого зошату журналу „Мистецтво“, виданого мистецьким гуртком „АНУМ“.) З тої самої причини також „безпредметові“ та інші модерні малюнки тільки тоді артистично виправдані, коли не вражають естетичного інстинкту глядача, без огляду на те, що можливо повстали не знати з яких „стихійних“ потреб.

З одного із уступів у кінцевім фейлетоні

М. Драгана виходить недвозначно, що автор уважає село, отже природу, з її чарівними мотивами та вже несвоєчасні для мистецької тематики та не шадить зневажливо-іронічних епітетів на адресу осіб „замріяних у красу синього неба і щебету жайворонка“. Я певна, що ніяка сучасна ані будуча, отже наймодерніша тематика не видвине нічого кращого та величавішого понад красу синього неба з його, під оглядом артистичним, нічим незаступним химерними формами хмар, ані понад тремтячий спів жайворонка, який чистотою свого звучного пориву передає артистові духову есенцію якоїсь космічно-сферичної музичальності, неопієної для якихнебудь малярських творів.

„Нові форми сучасного життя, яких середовищем є місто“ є безперечно цікаві, але висування ідеалу у постаті „залізобетонного велитня“ уважаю вибачно одностороннім. Краса природи, отже також села, дається однаково добре використати в мистецтві як залізобетонні хмародери з тою різницею, що форми природні, хочаб перетворені мистецтвом, завжди ділають шляхотніше на людську душу, ніж форми видумані людським умом. Залізобетонний велитень це цікавий предметний зміст малюнку, але вважаю нічим неоправданим обезцінювати сільські хати як об'єкт мистецького використання.

Попросту дивоглядне є твердження, що „краса в мистецтві не має нічого спільного з поняттям живимим нами в щоденщині“. Мистецьку красу, що правда, треба розуміти в далеко ширшій значенні, ніж у звичайно-щоден-

нім. Мистецька краса не мусить вражати мистецтвом (хоча може так вражати) а часто буває такою суворю, що на перший погляд вражає як щось незрозуміле. Але тільки на перший погляд і різниця між естетичним і суворим неестетичним твором викидається скоро у формі психічної реакції артистично вражливих одиниць. Поза безконечними варіантами деякі незмінні передумови краси, що обов'язують заєдно в мистецтві, як і у всіх інших ділянках життя.

Слушно підкреслює М. Драган, що „мистецтво творять не лише мистці, але також громадянство“. Однак з такими засадничо хибними поглядами на мистецтво, як шойно наведений погляд на мистецьку красу, нехай ніхто не сподівається зеднати ані притягати ширший загальний живоїший зацікавлення мистецькими творами. Наш інтелігентний загаль, хоча артистично мало вироблений, проте має ще незіпсований інстинкт краси, який не дозволить на те, щоби його збити з пантелику. У літературі не так легко докозати правду або неправду тому, що там слова (писане слово) воюють зі словами. У малярстві, на щастя, твори промовляють безпосередньо за себе або проти себе та самі висловлюють про себе найкращий осуд.

Дальше: мистецтво за весь час свого існування не малоє лише мистецькі проблеми, тільки малоє від перших початків усілякі і всякі тематики. Модерне малярство малоє також тематику, лише переважно абстрактну, геометрично-математичну. У тих модерністичних творах, де форма стала присвоювати собі право

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „ЦЕНТРОСОЮЗУ“

Дня 28. червня ц. р. в год. 11. ранку почалися наради Загальних Зборів Союзу Кооперативних Союзів „Центросоюзу“ в салі Укр. Весіди при вул. Рутівського ч. 22.

Зборами проводить президент „Центросоюзу“ пос. О. Луцький, секретарюють інж. Тертека зі Скалата і дир. Новоселський з Дрогобича. У зборах беруть участь Окружні Союзи Кооператив через своїх делегатів, які прибули з 32 округів і розпоряджають 972 голосами, а крім того представники центральних кооперативних установ, „Сільського Господаря“, преси („Діло“, „Г. К. Ч.“, „Кооп. Республіка“, „Сільський Господар“) та гості, разом 112 осіб.

Збори відкрив окремим рефератом през. О. Луцький, в якому висував ті важкі господарські умовини, серед яких працює тепер „Центросоюз“. Коли поглянути на працю 32 років, яку зробив „Центросоюз“, то напевно праця перед війною, субвенціонована і сперта на широких кредитах була легша, ніж теперішня, адана на власні сили. Однак тепер праця здорова і шукає своїм обсягом захопити всі потрібні для нашого села ділянки праці, а головню збут сільських продуктів. Тверда воля управи „Центросоюзу“ і широка праця Окружних Союзів дасть тут дуже добрі висліди, хоч господарські і інші умовини праці дуже ускладнені і далеко їм до того, щоб були пригожими. Коли поглянути на розвиток збутових операцій, то вони подвоїлися в останньому часі: коли в першій половині 1931 р. продал „Центросоюз“ 66 вагонів яєць, то вже в першій половині 1932 р. продано 120 вагонів, з того 115 за кордон. В першій половині цього року продал „Центросоюз“ 2.318 беконових і 2.100 товшевих безріг, 623 телят і 6.000 кг. живої птиці. Це свідчить про розвою тенденцію цієї діяльності праці „Центросоюзу“. Збутові операції вимагають тісної співпраці з „Центробанком“, а разом з тим ставлять потребу його розбудови. Але рівночасно мусить кооперація якнайтісніше і в горі і в краю співпрацювати з Т-вом „Сільський Господар“, який мусить підготувати в сільських господарствах продукт доброї і відпо-

відної якості. Не забув „Центросоюз“ і на продукцію, а його мило і питки з власної фабрики. Коли в р. 1927 вироблено 27.000 кг. мила Ц. С., то в 1931. р. випродуковано його 397.000 кг. Приготовляють відкриття власної продукції та у інших ділянках. Вишкіл добрих кооператорів — це теж немала жур „Центросоюзу“, а тому головна Школа у Львові могла і на дальші так добре розвиватися, як досі. Вілліні згадав про звязки „Центросоюзу“ з кооперативними організаціями за кордоном та згадав пам'ять тих мершних світової слави, а саме Карла Жюльє Альберта Томаса та пам'ять дир. інж. Грця Кр-вми з Підгаєць, яких пам'ять вшанували присутні повстанням з місць.

З черги прочитано і прийнято протокол з попередніх Заг. Зборів, а опісля дир. Ю. Шенорич здавав ділове, а дир. І. Мартюк рахунок відомлення з праці „Центросоюзу“ за 1931 рік.

Всі торги „Центросоюзу“ вносили у цьому році 10.136.644 зол. і зменшилися у порівнянні з 1930 р. на 18 прц.

Найкраще з усіх відділів розвивалася фабрика мила, яка виробила 397.000 кг. мила (з р. 1930 — 345.000 кг.) і збільшила свою продукцію на 10 прц. В тім році основано наливальний поток, яка дуже добре розвивається. Зате торг хліборобськими машинами і погноями впав, також зменшилися обороти насінням, за винятком пашних буряків, яких насіння продано 33 прц більше, ніж в попередньому році. Яєць продало за кордон 151 і пів вагонів, а багато продало теж на місцевому ринку.

Білянс за 1931 р. замикається налізком зол. 5.346, при уділах 322.399 зол., запасних фондах 22.990 зол. і загальній білянсовій сумі 1.771.774 зол.

По відомленнях відчитав інж. В. Ольшак відомлення з переведеної ревілії через РСХБ, яке потвердило дані, наведені дирекцією.

На цьому закрито відомлення і приступили до дискусії.

Інформації для студентів про школи.

ПРО ВИСОКІ та ФАХОВІ ШКОЛИ у ЛЮБЛІНІ.

У Любліні є кілька шкіл вищого та середнього типу, з яких в останніх літах користала вже — хоч у малому числі — українська молодь. Подаємо тут кілька інформацій про ці школи, зазначаючи, що життя в Любліні значно дешевше, як в інших більших містах (студентське утримання враз з помешканням від 70 до 100 зол. місячно).

Католицький Університет в Любліні має відділи: правно-економічний та гуманістичний. Університет приватний, однак іспити дають абсолювентам ті самі права, що іспити у держав. університетах у Польщі. Умовини прийняття та оплати подібні, як у державних університетах. Ніяких обмежень нема; вписи у вересні.

Державне Педагогіюм в Любліні (вул. Архієпископська 3). Є це дволітнє заведення для кандидатів на вчителів вселюдних шкіл вищого типу із головною увагою для одного предмету як спеціальності (група: 1. польоністична, 2. фізична, 3. математична). Приймають абсолювентів (-ок) гімназій на основі свідоцтва зрілості та фізичної здатності до учительського фаху, ствердженої лікарем педагогії. Оплата 80 зол. річно, платна у двох ратах. Подання до 10. серпня ц. р. на адресу: Państwowe Pedagogium, Lublin, Archidjakońska 3, до якого долучити: а) матуральне свідоцтво, б) метрику, в) свідоцтво моральності, якщо від покінчення гімназії минуло більше як 6 місяців.

Трилітня Середня Огороднича Школа у Любліні, вул. Aleje Racławickie, Gmach Uniwersytetu, — має за мету приготувати самостійних, теоретично та практично вишколених техніків-городників. Протягом 3-літньої науки відбувають ученики 14-місячну рілничу й го-годинну практику. Умовини прийняття: вік 15-19 літ, свідоцтво 4-ої класи гімназії або 7 класи школи вселюдної та вступний іспит з польської мо-

ви, математики та фізики. Оплата 190 зол. річно, у двох ратах, крім цього 20 зол. вписом і за вступний іспит. Наука починається 1. вересня. — Абсолювенти складають дипломовані іспит і дістають свідоцтво з титулом „технік-городника“. Мають вони право до скороченої військової служби, а в державній та самовражній службі мають ті самі права, що абсолювенти гімназій з матурою.

Школа Будівництва в Любліні, вул. Króla Leszczyńskiego 11. — Обіймає 3 виділи: будівельний, дороговий та меліраційний. Наука trwaє 4 роки. Умовини прийняття: вік до 18 літ, свідоцтво 3. класи гімназії або 7 клас школи вселюдної, вступний іспит з польської мови, математики й відручних рисунків. Тих, що покінчили 6 клас гімназії, приймають без іспиту. Оплата 350 зол. річно, за вступний іспит 15 зол. При школі є ще 2- або 3-літня школа будівельних, дорогових і меліраційних надзорів (приймають з 2 кл. гімназії, оплата 180 зол. річно).

ВПИСИ НА ГІРНИЧУ АКАДЕМІЮ в КРАКОВІ

На найближчий шкільний рік буде прийнятих на Гірничу Академію в Кракові на виділ гірничий 50, а на виділ гутничий 30 кандидатів. Подання можна висилати від дня 1-го липня до 15-го вересня до деканату даного виділу. До подання треба долучити:

1. Життєпис з професією батька або опікуна та його адресою. 2. Метрику уродження. 3. Свідоцтво зрілості в оригіналі (гімназії державної або рівнозначної). 4. Дві негалілені фотографії підписані. 5. Якщо є, то свідоцтва відбуктих практик. 6. Якщо є, то свідоцтва відбуктих вищих студій. 7. Вілськовий документ. 8. Есенуально свідоцтво моральності (пів року перерви в студіях). Перед вписом іспит з математики і фізики.

Ближчі інформації дає Грц. Пашевський (для Дідковського), Луцьк, Домініканська 6.

ВІДЛОЖАТЬ ЛЬОЗАНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

ЛЬОЗАННА, 28. 6. ПАТ. Тут переважає думка, що конференція вийшла в критичну стадію і треба рахуватися з її відложенням і рівночасно визнанням дальше займатися призначеними їй справами.

ПРИСУДИ СМЕРТІ У СРСР.

МОСКВА, 28. 6. ПАТ. У процесі торг. організації „Гумторг“ засудили гол. обвинувачених Крючкова, Носкова, Смірнова, Шубіна та Панкратова на розстріл, 7 інших на кару по 10 літ тюрми та конфіскату майна, відібрання прав, 5 обвинувачених на 5 літ тюрми, 1 конфіскату

майна. 3 обвинувачених на 5 літ заслання, 3 обвинувачених увільнили.

ВІЛЬНО, 28. 6. ПАТ. У Мінську розстріляні 3 селян, обвинувачених у підпаді держ. установ.

МОНАРХІЯ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 28. 6. ПАТ. Преса принесла інформації з оточення 6. ціс. Вільгельма, згідно з якими реституцію монархії з Гогенцоллернами вважають квістєю найближчих тижнів. Престол одержав би 6. наслідник престолу або котрийсь із Вільгельмових внуків. Кажуть теж, що Вільгельм переноситься з Дора до Зандога, коли кол. уряд згодиться.

львівського протопресв.: о. Йосиф Остапівський з Підберезь і о. Мих. Бобовник із Гайбонич, заст. о. Вол. Семків із Ширин; з тернопільського протопресв.: о. крил. Стефан Мохнапський з Тербова; й о. дек. Василь Кулик із Зборова; заст. о. Юрій Боднар пар. Яйковець; із стрийського протопресв.: о. Микола Гоговський із Фалиша і о. проф. Йосиф Савицький із Стрия; заст. о. Роман Височанський, сотр. Стрия; із золочівського протопресв.: о. декан Грц. Микитюк із Гайв Старобільських і о. Вас. Пришляк з Підгорець; заст. о. Василь Навроцький, парох Красного; з галицького протопресв.: о. дек. Евз. Бачинський із Бережан і о. дек. Ів. Щербанюк з Вербиловець; заступник: о. Василь Соловій, парох Пукова.

До контрольної комісії вибрані со.: д-р Лев Галинка, о. віцекркт. Алекс. Малиновський і о. проф. Іван Новосад.

о. крил. Дзерович просив збори, щоб його не вибирати до налз. ради, бо вже й так є дуже обтяжений працею по різних установах, та збори не прийняли його резигнації до відома.

о. дек. Вол. Сухий із Болехова виіс на зміну статуту в тім напрямі, щоб головою т-ва вибирали загальні збори а не надзірна рада. Принято.

Тепер зачалась довша дискусія над висотою членської вкладки, в якій забирали голос: о. інсп. Навроцький, крил. Лопатинський, о. Гр. Микитюк, о. дек. Гоговський і на внесення о. дек. Бачинського установлено висоту вкладки на 1 зол. місячно а 2 зол. вписового.

о. дек. Бачинський як предсідник зборів закінчує їх гарною промовою, в якій дякує за численню прийаву духовенства, за змістові й річеві реферати, за поважну дискусію і замикає збори.

Молитвою „Достойно ест“, яку відспівано, закінчилися збори нового товариства.

Один день у Немирові.

На днях відбулася прогулька представників львівської преси до Немирова-Живця. Власники хотіли в той спосіб бодай частинно вирівняти брак реклями у минулих літах того симпатичного лічничого заведення на нашій землі. Живець Немирів віддалений від Львова 70 км. Він положений серед густого соснового ліса, що в великій мірі підносить красу і вартість живця. На кожному кропі видно дбайливу руку теперішніх господарів. Дороги, стежки, травники та квітники в найбільшій порядку. На прекрасних полянах стоїть багато розкішних віль, уладжених зі смаком і вибагливістю. Ціни за мешкання і харч невисокі, пристосовані до нинішніх тяжких часів.

Лічничка вартість немирівського живця — ділянка спеціалістів, а не лайка-кореспондента. Ми ствердили тільки великий простір боровинової почви і сильне сірчане джерело „Александра“, яке має мати добродійні прикмети.

Немирів надається для людей, які хочуть провести своє лікування серед лісової тиші, без гуків і гамору, що товаришать великим „бадам“. Крім приписаних лікарем боровинових і сірчанних купалів, можна дуже добре викупатися у звичайній воді басейну, викопанім на недалекім потоці. Біля цього вигляда і розлога пляжа дає можливість користати зі сонця і піску.

Побачка львівських журналістів до Немирова відбулася вигідним автобусом, який курсує між Львовом і Немировом та в той спосіб ратує комунікаційну ситуацію. М. Н.

МІЛІОН ВІРНИХ У ПРОЦЕСІІ.

В Дебліні скінчився минулої неділі міжнародний євхаристичний конгрес великим понтифікальним богослуженням, яке відправив папський кардинал Ляврї під голім небом у королівському парку. Співав хор, зложений із двох тисяч осіб. В процесії, що йшла вулицями міста, взяло участь мільон осіб. Самих єпископів було коло 200. При кінці свята зібрані вислухали трансмітованої мегафонами промови папи, яку переслано з Риму до Дебліна телефонічно. Папського богослуження уділив кардинал Ляврї в асисті 8 кардиналів.

СНІГ У ЛІТІ.

БОЛЬОНІЯ, 28. 6. ПАТ. Із усієї північної Італії приходять вістки про шкоди, які заподіяли нагальні бурі з градом і снігом, що впав обильно в гірських околицях на збоях Апенін. Біля Венеції повітряна труба перекинула мармурну плиту вагою 80 кг. на 200 м. дальше, на дах одного з домів. У Бергамо хуртовина заподіяла великі шкоди в полі. В Больонії температура впала до 10 степенів. Гори вкриті снігами.

ВБИВ ДИРЕКТОРА.

НОВГОРОДОК, 28. 6. ПАТ. У Слонімі службовець місц. шк. інспекторату Ст. Курилович застріляв директора каси ошадності Ант. Козіцького. Опісля Курилович відібрав собі життя вистрілом в рот. Причина: особисті непорозуміння.

Дописи.

СТРИЯ. (Комунальна Каса Ошадности міста Стрия). Кожне місто, а навіть містечко старається мати свою власну касу ошадности. Така каса це неабияка користь. Трапляється, що магістратові треба виплатити своїм урядникам зачети. Нема грошей в касі магістрату. Йдеться до комунальної каси, ачністься кількадесят тисячів за опроцентуванням і виплачує безпроцентові зачети і то ще перед стягненням давніших виплат. Або буває, що одна або й більше одиниць потребує протекційної помилки. Комунальна каса дасть, навіть без відповідного забезпечення. Не треба також забувати, що комунальна каса платити своїм директорам високі платні, неначе яким міністрам. Тому комунальні каси є скрізь потрібні. Часом як нпр. в Болехові (недалеко Стрия) пошитається нога панним директорам і треба установлювати „комісаря“. Часом знов, як в Стрию, треба попросити цілу надзирну раду і дирекцію, щоби зрезигнувала „гуртом“. Очевидно, що в місте старої мусіла рада міста Стрия установити, або, як це в Стрию кажуть, „вибрати“ нову надзирну раду. А та рада мала знову „вибрати“ нову дирекцію. Зачадили гомеричні бої за задержання попереднього „стану посідання“. Зокрема старалися вмовити в українських радних міста, що один представник українців в надзирній раді повинен зовсім вистарчити. Про дирекцію, мовляв, навіть і мріяти українцям не лижце. Однак іншого погляду був інсп. Соколовський, голова українських радних міста. Його думка скристалізувалася в постулаті: „щонайменше двох членів надзирної ради і один директор“. Легко зрозуміти, яка метушня запанувала серед дотеперішніх володарів. Кілька неділів йшли наради, конференції, проекти і торги. Та український клуб радних міста не вдаючись у великі дискусії, стояв спокійно при своїх. Пять разів рада міста розходилася до дому без вислуду, бо український клуб кожним разом без зайвих балачок „йшов собі додому“. За цим мусіли піти також і опоненти. Та-ї проходили надокучливі акції також польському й жидівському клубові. Справа пішла нарешті як слід. До надзирної ради вибрано з українців сеніора мішан д. І. вавшкова і адв. д-ра Калуського, до дирекції інж. Бандеру. Епілог касової афери був дуже характеристичний. На зведенні міської ради прийнято до відома уконститування нової управи каси, а рівночасно „принято до відома“ звіт контрольної комісії з „діяльності“ бувшої управи каси без відчитання цього звіту. Кажуть, що хтось мав мабуть масло під капелюхом і тому волів не виходити на сонце. Внесок українців на відчитання звіту упав проти голосів українських і декотрих польських радних. Зате на внесення інсп. Соколовського вписано „на мус в протокол“, що прийнято до відома невідому справу. Колись історик Стрия справить своїм читачам вітку цю суто анекдотичною подією. — 6. и.

СПОРТ.

З ЕВРОПЕЙСЬКОГО СПОРТУ.

Австрія. У Відні відбулося двоє змагань за середньоєвропейську чашу. Віденя перемогла малярську дружину Унпешті 5:3 (2:3). Зате віпала вже від цих змагань Адміра, яка минулої неділі прогала зі Славєю (Прага) 3:0, а у відплатних змаганнях у Відні перемогла чехів всього 1:0.

Болгарія. Перші стріли в коп. м'ячі за балканську ча-

шу дали ось-такі вислуди: Болгарія перемогла Румунію 2:0, а Югославія Грецію 3:1.

Німеччина. Німеччина — Франція 58:41. Міжнародні легкоатлетичні змагання жінок.

Польща. У Львові відбулися міжнародні жіночі легкоатлетичні змагання між Польщею і Чехословаччиною, які закінчилися перемогою польок 63:43.

Чехословаччина. Чехословаччина — Австрія 5:0 (3:0). Змагання в коп. м'ячі за аматорське мистецтво середньої Європи.

УКРАЇНА — ОЛД-БОІ.

В середу, 29. ч. м., в год. 17.30 стріється на гриші Чорних Україна з дружиною львівських Олд-Бої. Симпатки нашої дружини матимуть змогу по довшій перерві знова бачити її гру. Україна мусить ці змагання вирішити у свою користь, якщо хоче вітак змагатися у фіналі чотирьох найліпших дружин львівської округи.

З КАРПАТСЬКОГО ЛЕЩАТАРСЬКОГО КЛЮБУ.

Згідно з рішенням Загальних Зборів з 6. 5. ч. р. утворено при КЛК туристичну секцію. Тому Виділ КЛК визнає усіх своїх членів, які в літньому сезоні улаштувають прогулянки, зголошувати їх до голови Клубу, а пізніше прислати точний звіт і есентуальні світлинки.

Виділ.

На санування Т-ва „Просвіта“.

XXX. ВИКАЗ ПІДПИСАНИХ ПОЗИЧОК ДЛЯ САНУВАННЯ Т-ВА „ПРОСВІТА“.

Бережани: Пеленський Осип 5; **Бібрка:** Чмир Василь, Девятники 5, Мидляк Андрій, Девятники 10; **Борщів:** Кігічак Юрко 10, Воркун Степан суддя 50, Зуляк Олександр 20, Тарнавський Василь 10, Стефанович Зоя 10, Волошин Іван 50, Ворончак Іван 20, Зіліньський Юлій 20, Кобилицький Іван 25, д-р Лутів Андрій 120, Наконечний Олесь 25, Мп. Путько Михайло 24, Штайн Яків 24; **Броди:** Філія „Просвіти“ 120, д-р Волинський Олександр 10, о. Микитюк Григорій, Гаї Старобр. 10, Читальня Просвіти, Голосковичі 10, Чит. Просвіти, Заболотці 10; **Зборів:** о. Хабурський Степан, Заруде 10, Читальня Просвіти, Заруде 50; **Золочів:** Павлюк Микола 10, Ройківна Лідія 5, Гаврачинська Зеновія 10, Околиківна Стефанія 10, Читальня Просвіти, Глинський передм. 100, Студентська Секція при філії Просвіти 10; **Жидичин:** о. Конечевич Онуфрій, Межиріччя 5; **Жовква:** Маєрова Софія 5, Гусаківський Микола 5; **Калущ:** Захней Семен 5, Сіліньська Олександра 5, Сулима Василь 5, Кележбей Юрко 5, Сенчина Казимир 5, Кочан Іван 15, Мосора Мирон 20, д-р Коритовський Тарас 50; **Колячків:** „Народний Дім“ 50, Горук Євген 10, Мельникова Марія 10, Михалевський Іван 5, о. Сінгалевич Микола 5, Співак Євген 5, Сельський Ромуальд 20, д-р Іван Туряняський 8, Меренюк Григорій 7.50, Козулькевич Дмитро 6, Рубінгер Павло 6, Виняцький Євген 8, Чолій Михайло 10, д-р Іванець Степан 10, Гомик Іван 6, Микитчук В. 5; **Козова:** Дрепницький Василь, Плауча Маа 5; **Комарно:** д-р Олександр Пеленський 100; **Львів-місто:** Ольховий Іларі 5, Мисак Теодор 10, Раковський Роман 2.70, Кульчицький Михайло 6, Кульчицький Лев 13.75, Василюк Іван 10, дир. Капуста Микола 20, Галдів Андрій 5, Кульчицький Дмитро 5, Коцюба Петро 5, Маренів Ярослав 5, Грабар Іван 5, Біганський Михайло 5, Мельничук Михайло 5, Охрим Олександр 10, Полічук Петро 5, Бодвар Ми-

хайло 6, Топольницький Клим 5, Лучківський Тим 20, Шухевич Герман 5 (місячно), Михаліч Євген 5, о. д-р Олжичев Іван, Замарстинів 20, Тисовська Софія, Замарстинів 5, Петро Гілевич 10, Небилівська Софія 5, Перемишль: Українська Школа 50, Союз Українських Купців 50, Котис Софія 5, з Малакович Лесю 5, Жмуд Степан 10, Курдяк Федько 5, Ясик Іван 5, Пелешак Василь 10, Пелешак Іван 1, Антін 5, Пелешак Іван 5, Ілик Петро 5, Гижий Іван 1, Полуйко Іван 5, Пелешак Петро 8, Пелешак Іван 2, Полуйко Іван 2, Ханас Іван с. Павла 5, Ковальчик Петро 5, Т-во „Сокіл“ 20, Кооп. „Сільський Господар“ 20, Полуйка Андрій 10, Гижий Михайло 1, Ілик Павло 5, Перекопаной: Полянський 20, Т-во „Сокіл“ 10, Федорич Теофіл 1, Ярошевич Юлія 5, Ярошевич Іван 5, Читальня Просвіти 20; з Болоння: Лауи Осип 10, Читальня Просвіти 100, Данилко Степан 20, Данилко Олександр 10, з Пражковець: о. Гура Теодор 10; **Підгайні:** о. Шурський Михайло 5, о. Киягинський Ярослав 50, о. Савюра Антін, Вербів 50, о. Барановський Петро, Мужилів 50, Кісінь Михайло, Риковець 10, о. Барановський Іван, Мужилів 50, Корпак Михайло, Підгайні 12; **Рава Руська:** д-р Богачевський Данило 10; **Радехів:** Приходь Микола Волиця 5; **Рогатин:** Шенкун Роман 5; **Теребовля:** Николо 5, о. Кузьма Зинівій 30, д-р Заплітний Антін 2, Кобилянський Михайло 20, д-р Миско Степан 30, Славин Струс: Обуховський Василь 5, Яворський Яків 5, рочка Маріян 5, Крушельницький Іван 5; **Тернопіль:** Микунінець: Славинський Григорій 20, Юрчук Орест 10, Гречковський Микола 10, Гречковський Михайло 10, Епуста Михайло 10, Топарницький Антін 5, Декало Іван 30; **Західні землі:** Ярош Володимир, Тарнів 60, Іванчик Михайло, Вишків 5, Ковалів Андрій, Краків 5, Соколов Осип, Краків 20, Целевич Осип, Краків 10, Наконечний 5, Краків 5, Н. Н., Краків 10 без звороту, Кішак Василь, Краків 10, д-р Малевський Олександр, Краків 10, Царевич Омелян, Тарнів 60, Ващук Степан, Вельське 5, Борисевич Микола, Александровичі 50. — Разом 257.50 золотих; разом з усіми попередніми 70.399.66 зол.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Jerzy Kulczycki: UPADEK JAKOŚCI W PRODUKCJI KAPITALISTYCZNEJ. Zjawisko masowej tandety, jej przyczyny oraz skutki. Warszawa—Lwów 1931. Стр. 34. Форм. 4°.

ЖУРНАЛИ.

СВІТ ДИТИНИ, 15. червня. Ч. 12. Зміст: О. Пеленський: Привіт „Рідній Школі“; А. Курдяк: Комунальна Підгірня: Літчеко приходять; Останні гетьмани Давид Апостол і К. Розумовський; Л. Ригер: Сучасний бокс; І. Ераїл-Муржановіч: Стрибогіт іт; М. Підгірня: Літній дощик; К. Малицька: Чистенький і Ери Мурон; А. Чехов: Каштанна; Давидів: Сам як мотик Конопницька: При муралістському.

MORZE, organ Ligi Morakiej i Kolonjalnej.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам днів 28 VI 1932 р. за масло експортне та десероване пріма 2.20 зол., а літру молока 17—18 сот., літру сметани 0.90 зол., сметану 3.50 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.
Середа, 29. червня, год. 7.30 веч. „Бураторові клопоти“ (остання вистава в цьому сезоні).

Театр Ріжнородностей.
Середа, 29. червня, год. 8. веч. „Таточко“ (остання вистава в цьому сезоні).

Кіна.

АПОЛЬО: „Кайдани жинувшини“ та „В далекій світ“.
КАСІНО: „Таємня 6-ка“ (з Уолесом Беррі).

КОПЕРНИК: „Любоші Іх Милости Князя“.

ЛЕВ: „Князь Дракула“.

МАРУСЕНЬКА: „Любоші Іх Милости Князя“.

МІРАЖ: „Прощай Ліліяно, прощай Маскот“ (Ліліяна Гарней, Іго Сім).

ОАЗА: „Льорель і Гарді за кретами“.

ПАН: „Баркарола кохання“, „Сім кра-на білого слона“.

ПАЛЯС: „Чоловік своєї жінки“.

ПАСАЖ: „Ставела долоня“ та додатки.

ПРОМІНЬ: „Жінка в батряниці“.

СОНЦЕ: Гарі Піа і Чепліні.

СТИЛЕВ: „Неаполь співаюче місто“.

УТІХА: „Серед диких звірів“ і дві комедії.

ХИМЕРА: „Чар танга“ та звуковий додаток.

Закордонне радіо.

Четвер, 30. червня 1932.

Кенігсберг (217,1) 11.30, 13.05, 16.30 Концерт, 20.00 Вагнерівський вечір. Лайп-циг (259.3) 16.00 Концерт, 20.00 VHI. Сми-фонія Малера, Братислава (278.8) 13.30 Концерт, 20.00 Скрипка, Гільверзум (296.1) 10.10 Солоїсти, 16.40 Діточий хор, 19.41 „Ле Сальтімбанк“ оп. Ганна, Міяно (331.4) 20.30 „Іль Амико Фріц“ оп. Мас-канія, Гельсінгфорс (368.1) 18.15, 19.45 Му-зика, 19.40 „Юліянта“ оп. Чайковського, Бухарест (394.2) 20.00 Спів, Стефанови-чі, арт. опери, Білгород (430.4) 19.30 Спів, Мари Леонів, Стокгольм (435.4) 19.00 Пі-сін в супр. лютні, Рим (441.2) 17.30 Спів, Офелія Парізіні, 20.45 Концерт, Відець (517.2) 11.30, 12.40, 15.30, 16.55 Концерт, 20.00 „Ді Кройцельшрайбер“ нар. комедія Анценгрубера, Рига (525.4) 18.30 Спів, Мінхен (532.5) 20.15 „Антигона“ траг. Со-фокала, Харків (937.5) 14.30 Концерт для сільських дітей, 15.00, 18.00 Концерт, Ле-нинград (1000) 18.00 Транс, з опери, О-сальо (1083) 19.30 Спів, Софія Гуларун, Па-риж (1724.1) 20.00 „Ля Сакон“ ком. Тр. Бернара.

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французької мови М. Руд-ницького. — Ціна 3— зол., з почт. пересилкою 4— зол.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 30. червня 1932.

12.20, 12.45, 15.10 Грамофон, 15.00 Господарський ком., 15.40 Грамофон, Сільва берум, 17.00 Концерт, 18.00 „Виленька базиліка перед катастрофою“, 18.20 Легка музика, 19.45 „3 історії Сх. Прусії“, 20.00 Веч. концерт, 21.05 „Варшава, вул. Зільна 25“ феял., 21.20 „Сон літньої ночі“ Шекспіра, 22.00, 22.50 Танк музика, 22.40 Спорт.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

СРІБЛО ПОДЕШЕВІЛО. Купуйте у фірмі Домбровський і Розважєвський. Ака-демична 2. 1933 5—?

ДОРА при Яремчу, пансіон „Терени“, кімнати верандові, пляжа над Прутом. 2008 6—8

КОСІВ, пансіон П. Лукашевської поручає покої з цілоденним утриманням. Ціна від 5—7 зол. 2105 3—6

ВОРОХТА: „Мелі“—„Черемшина“ (біля Народ. Дому) поручає соняшні з ком-фортом уряджені кімнати. Ціни помірковані. Зголошення приймає Наталія Семанюкова. 5—3

ЛІЧНИЧО-КУПЕЛЕВЕ ЗАВЕДЕННЯ „ЛЕМЯНКА“ (Шматерівка) в Сельській поручає пансіон та купелі солічного-водні. Ціни помірковані. Лікар на місці. 2093

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ФОТОГРАФУВАННЯ 50% ДЕШЕВШЕ
НАЙНОВІШИМИ фотографічнимиappa-тими 1932 АПАРАТИВ: Zeiss-Ikon, Leitz Rolleiflex, Kodelle, Cerot, Dolly, Roda-stock і інші.

НАЙСВІДКІШІ матеріали: Папір — Па-пір — Папір — Хемікалія, ПОСІПІНКА „ОБІТНІА“ аматорських робіт видає най-ліпші праці із добром матеріалів.

Фото-Радіо-Палас, Львів, пл. Маріївська 1 (алм Шпрехера).

КОНКУРС.

Головна Управа „Рідної Школи“ про-голошує отрим конкурс на посаду упр-авителя гімназії „Рідної Школи“ ім. О. Маковця в Яворові від 1-го вересня 1932 р. Подання з відомостями зазвичай вносять до 15. липня ч. р. на адресу: Львів, Ринок 10. Інформації про умови праці і аннагороду дає Репрезентативна Школа „Рідної Школи“.

Президія Головної Управи „Рідної Школи“.